

Home > Archeologie > Werkproces

Archeologie

- › Werkproces
  - › Wat is de KNA?
  - › Archeologisch werk
  - › Archeologische specialismen
- › Vooronderzoek
- › De openbare ruimte
- › Waterbeheer en erfgoed
- › Opgraven en saneren
- › Explosieven-opsporing
- › Pakbon en SIKB 0102
- › Deponeren vondsten

- › Kennisdelen en innovatie
- › Evaluatie kwaliteitssysteem
- › CCvD
- › Richtlijn en KNA-protocollen
- › Certificeren en registratie
- › KNA-Leidraden
- › FAQ
- › Publicaties
- › Wet- en regelgeving

Werkproces archeologie

Het werkproces archeologie, ook wel het proces van Archeologische Monumentenzorg (AMZ) genoemd, verloopt in de regel in verschillende stappen of fasen. Elke stap of fase eindigt met een afweging of er voldoende informatie is verzameld om een afgewogen beslissing te kunnen nemen over eventuele vervolgacties.

In het proces worden de volgende hoofdprocessen onderscheiden voor onderzoek op land- en waterbodems:

- bureauonderzoek;
- inventariserend veldonderzoek;
- archeologische begeleiding (alleen waterbodems);
- opgraven;
- fysiek beschermen/behoud in situ

Aan de hand van een bureauonderzoek wordt bepaald of er sprake kan zijn van archeologische waarden in een gebied. Met een inventariserend veldonderzoek wordt vervolgens gekeken of er archeologische waarden aanwezig zijn. Meestal gebeurt dit in de vorm van een verkennend booronderzoek. Als er sprake is van een vindplaats vindt de waardering daarvan meestal plaats in de vorm van een proefsleuvenonderzoek. Bij waterbodems vindt de inventarisatie plaats in de vorm van een opwaterfase en een onderwaterfase. Hierbij wordt gebruik gemaakt van bijvoorbeeld sonar technieken, eventueel gevolgd door inventariserend duikonderzoek.

De inventarisatie bij land- en waterbodems wordt afgerond met een waardering en een (selectie)advies aan de bevoegde overheid. Meestal is dit een gemeente. In de praktijk bestaat het selectieadvies uit drie keuzemogelijkheden:

1. behouden in situ (fysiek beschermen);
2. vrijgeven
3. opgraven